

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Jn vigilia Pentecostes. Textus euange. Joa[n]. cap. xiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

Tractatus

II

eres ad quā q̄s ipingēs cadit. Sz 2: si hoc s̄o habet aliquālē cōsolatōnis cau-
chus ista dicēbat vt nō scādalizaret; z
nō oēs fuerit illa nocte scādalizari. videt
q̄ ch̄rī volūtas iplerā non fuerit. Ad h
dico q̄ nō magis h̄ incōuenit/ & q̄ iudei
nō fuerint ch̄io pdicante cōuerit: ad q̄s
cōuertēdos pdicabat. Ista em̄ ch̄ri vo-
luntas nō erat bñplaciti/ & sign: q̄ non
sp̄ implef. De h̄ vide s. Tho. i. di. xlviij
2. i. q. xii. 2. iij. 3. c. xcij. (Ab)sḡ synago-
gis facēt vos). i. excoicabūt extra syna-
gogas km̄ Chry. Sz qđ malū erat apo-
stolis excoicari a iudeis. Ad h̄ de Au-
gu. q̄ in h̄ ipso fcaſ quoddā triste aplis:
sc̄z q̄ iudei nō suſcipiēt ch̄im aut fidei
ch̄ri. Q̄uis etiā dclī possit q̄ graue erat
aplis de synagoga expelli q̄n adhuc nō
erant ecclie. Et supple nō solū vos ex/
coicabūt (sed venit hora). i. i. p̄imo est
(vt ois q̄ infiſſit vos arbitref obsequi/
um). i. rem gratā (se pſtare). i. exhibe/
re (deo). Ex q̄ p̄tz q̄ de iudeis loq̄: vt
dt Augu. q̄ nō dt d̄hs: iij deo. Sz 2: q̄
iudeoz p̄ncipes et inuidia z non ex ig/
rantia tradidērūt dñm: q̄i nouerat cē
herēde dei z ch̄im eius. vt ex dicit p̄tz.
Nō ḡ credebāt se bñ facere apl̄os eius
insequēdo. Ad h̄ p̄t dupl̄r dici. Uno
mo q̄ apl̄i h̄c hant fere totū iudeū po-
pulū sibi ſt. nūn z morale hostem. Et
apl̄ares qđc q̄ ſgratia inseq̄bant apl̄os
credētes q̄ oēs q̄ ad ch̄im querenter re-
linqrent deū isrl̄. paucissimi aut istā p/
secutōez ſciebāt eſſe inuitā. Unī z pau-
lus doct̄ in lege ignorāter ſeulebat in
ch̄ianos. v̄ ip̄e de ſe teſtaſ. i. Timo. i.
Est ḡ mod̄ loqndi vt dicaf oēs: cū pau-
ci delint. ſic z p̄ncipes dicebāt q̄ totus
mūndus poſt illū abyr. Joa. xii. 2. Apls
ad Pbil. ii. Q̄es inq̄t q̄ ſua l̄ q̄rū: non
q̄ teiu ch̄ri. Alto mo vt dicaf dñs loqui
nō de p̄ncipib⁹ mādārib⁹ apl̄os flagella-
ri vel occidi: ſed de miſtris h̄ exeq̄ntib⁹.
Et redit in idē. Est aut̄ in hac p̄c mo-
rale documentū: q̄ pl̄ari facētes ſniās
excoicatiōis iniustas ex furō. q̄ odio
mouent: vel ex cauſa ſunt iudeū ſimi-
les: qui ex odio excoicabant/ credētes
in ch̄im. Quantrū ad tertū affigat
cauſa tribulationū futuraz apl̄is: et in

ſam. Dicit ergo (Et hec facēt vobis:
q̄ non nouerūt p̄iem ne q̄ me) Chryſ.
Quasi dicit. Sufficit vobis in cōcola-
tionē p̄pter me z p̄iez hec parti. Hec ille.
Sed quō dicit q̄ nō nouerūt p̄iem: cuſ
notus eſſet in iudea d̄s. Ad hoc dico q̄
nouerāt illū in generali. in q̄tū deus
erat: ſed non inq̄tu erat pater habet fi-
liū naturalē q̄ eis pdicabat. Si em̄ cog-
uiſſent/ nūq̄ dñm gl̄e crucifixiſſent. i.
Loy. q. Sed hec locutus ſum vobis:
vt cuſ venerit hora: eoꝝ reminiſcamini:
q̄ ego dixi vobis z p̄tēt in ea fide pl̄i
ſtatis. Et aut̄ in hac p̄c morale docu-
mentū: vt qui p̄pter deū partif aut ſati-
gatur: ſi vult cōſolari/ cogitet illū pro q̄
partif. Unde Greg. ait in v̄. moral. Lū
in hac vita ea q̄ nolum⁹ partimur: neceſ-
ſe eſt vt ad eum q̄ inuitū vele nō p̄t/
ſtudia noſtre volūtar⁹ inclinem⁹. Da-
gna q̄ppe eſt cōſolatio in eo q̄d dispiſz
q̄ illo ordināte erga nos agitur: cui non
niſi iuitū placet. Hec ille.

In vigilia Pentecostes.
Textus euange. Joa. cap. xiiij.

Si diligitis me mandau-
ta mea fuate. Et ego ro-
gabo p̄iem z alii para-
clerū dabit vobis vt ma-
neat vobis in eter nū: ſpiritu
veritatis quem mūndus non po-
test accipere: q̄ non videt eum:
nec ſcīt euz. Vos aut̄ cognosce-
tis eum: q̄ apud vos manebit:
et in vobis erit. Non reliquam
vos orphanos: veniam ac vos.
Adhuc modicū et mūndus iam
me nō videt. Vos autem vide-
bitz me: quia ego viuo z vos vi-
uetis. In illo die vos cognosce-
tis quia ego i patrem meo: z vos
in me: et ego in vobis. Qui ha-
bet mandata mea et ſeruat ea:
ille eſt qui diligit me. Quid autē

In die Pentecostes

diligit me diligeat a patre meo. Utroq; aut̄ tpe. s. resurrectōis et felicē
et ego diligā eum: et manifesta,
bo ei meipsum.

Si diligitis me man-
data mea suate zc. (Io. xiiij.
P̄ns euāgeliū ex se p̄z: paucis
exceptis q̄ exponent. H̄z ḡ (Si
diligis me: mādata mes suate). i. suau-
tate ap̄lī habuerūt vīta. s. letā et 2̄ solatā
Et iō subdit (Vos aut̄ videt̄ me. quia
ego vīno). i. sum vīta p̄ essentiam: et p̄n-
do vob̄ vīta p̄ticipat̄ q̄ mō vīut̄ p̄ gra-
tia: q̄ etiā (z vos vīuet̄) in futura resur-
rectiōe mea p̄ fidē reparatā: et in futura
resurrectiōe vestra p̄ gratiā p̄sumat̄
(In illo die). s. resurrectiōis v̄l gl̄ie (vos
cōgsceris) p̄ aptionē sensus ad intelligē-
bit̄. Hoc emē effect̄ z signū dilectiōis
amici voluntatē cōplere. Et ego roga⁹
p̄ vīstionē deitatis: q̄ ad altā diē (q̄ ego in
bo p̄iez et altū paracletū dabit̄ vob̄). i.
alii 2̄ solatoz et altū aduocatū. Nā pa-
supple sum vel ero: i. alio et alio modo.
raclet⁹ interpret̄ 2̄ solatoz et aduocat⁹:
z chis fuit 2̄ solatoz ap̄loz et aduocat⁹:
fuit et aduocat⁹: nō orādo: s. puocādo
ap̄los ad orāndū (Ut maneat vobis
in etnū) Et in h̄z Chry. innuit̄ q̄ spūl-
sc̄tūs nō erat mortuus sic chis q̄ eos p̄
mortē deseruit corporalit̄. Dānet autēz
spūlsc̄tūs i etnū nobiscū. nūl̄ eū p̄ p̄m
repellam⁹ (Sp̄ritū p̄tar; q̄ē mūd⁹)
Id ē hoīes mūdani (nō p̄ acci-
p̄t. q̄ ad diligēdā inuisibilia n̄ assurgit.
Seclarēs etenī mētes q̄nto se foras p̄
d̄sideria dilarāt̄: tāto ad receptōes illi⁹
sinū cordis angustat̄. Hec ille. (Q̄ nō
videt̄ eū) pure et idubitate fidel oculus
(nec scit̄ eū) p̄ experientiā sua utratis eius
(Vos āt coḡscer̄ eū). s. p̄ experimētū 2̄ so-
latiōis eū q̄ mō mūdani eū coḡscere ne
queūt. (q̄ ap̄d vos māebit̄ et i vob̄ erit)
et p̄n ad plētiā suā istuet̄ vob̄ fidem: et
amorē: et videat̄ et sciat̄ eū. (Nō relin-
quā vos orphanos: ventā ad vos. Ad/
buc modicū et mūd⁹ me tā nō vīdet̄). i. n̄
videbit̄. Et loq̄ fūm Th̄eo. d̄ tpe resur-
rectiōis in q̄ soli ap̄lī illū vīderūt. Vcl̄
pater maior me est. Et nunc dī
fm Chry. loq̄ de tpe future felicitatis Li vobis prius q̄ flat: Ut cum

In die Pentecostes.
Text⁹ euang. Jo. ca. xliij.

Si quis diligit me: s̄mos
nem meum suabit̄. Ec-
pater meus diligit eū:
et ad eum veniemus et
māstionē apud eū faciem⁹. Qui
non diligit me: sermones meos
nō seruat: sermonē quē audist̄
non est meus. sed eius qui mi-
lit̄ me patris. Hec locutus sum
vobis apud vos manēs. Para-
cletus autē spūlsc̄tūs quē mis-
tet pater in nomine meo. ille vos
docebit̄ oīa: et suggeret̄ vobis
oīa q̄cunq̄ dixerō vobis. Pacē
relinquo vobis: pacem mēā do
vobis. Mō quō mūdus dat ego
do vobis. Non turbet̄ cor vīm:
neq̄ formidet. Audistis q̄ ego
dixi vobis. Vado t̄ vēlo ad vos
Si diligēretis me: ganderetis
vtiq̄ quia vado ad patrem: q̄a